

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΚΑΙΩΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ, 1891. ΑΡΙΘ. 283

Συνδρ. έτησ. έν Ελλάδι Δρ. 1.
 » » » Έσωτερικῶ φρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΕΙΣ
 Έξ' ὁδῶ Σταδίου ἀριθ. 26.
1109

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνατακτικῶν, στέλλεται ἡ Έφημερίς τῶν Παίδων ἂνευ προληρωμῆς.

ΔΡΥΟΚΟΛΑΠΤΗΣ.

Τὸ παράξενον πτηνόν, τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παριστανόμενον εἶναι αὐτόχθον τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, συγχάζει δὲ καὶ κατοικεῖ εἰς τὰ μᾶλλον ἀπρόσιτα δάση τὰ ἐκ κυπαρίσθων καὶ ἐλάτων τὰ ὅποια ῥθονται εἰς τὰ βαλτώδη μέρη τῆς χώρας ἐκείνης. Ἐχει φωνὴν ὀξεῖαν ὁμοιάζουσαν τὸν ἦχον σάλπιγγος καὶ τρέφεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ σκώληκας καὶ ἔντομα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἐν ἀβήθουσι εἰς τοὺς κορμούς τῶν ξηρῶν καὶ σπυρομένων κορμῶν τῶν παναρχαίων ἐκείνων δένδρων, ἐκ τῶν ὁποίων συνίστανται τὰ δάση ἐκεῖνα. Τὸ ῥάμφος του εἶναι τόσον ὀξὺ καὶ τόσον ἰσχυρόν, ὥστε δύναται νὰ διαπεράσῃ καὶ αὐτὰ τὰ σκληρότατα ξύλα τοιουτοτρόπως καταθῶναι νὰ φθάσῃ μεχρὶ τοῦ μέρους ὅπου τὰ ἔντομα καὶ οἱ σκώληκες ἐνδιαπτῶνται καὶ νὰ τὰ καταβροχθίσῃ. Εἶναι δὲ πολλὸ ἀδιδάγον καὶ ἀδιακόπως περιτρέχει τοὺς κορμούς καὶ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων κρατούμενον ἐπ' αὐτῶν διὰ τῶν ἀγκιστροειδῶν ὀνύχων τῶν ποδῶν του. Ὅχι μόνον ἡ ἐξημέρωσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ συντήρησις αὐτοῦ εἶναι δυσκόλωτάτη. Διὰ τοῦτο δὲν εὐρίσκεται ζῶν εἰς κανέν τῶν μουσειῶν τῆς Εὐρώπης ἢ Ἀμερικῆς.

Δρυοκολάπτης.

ΑΙ ΠΑΤΑΤΑΙ.

Αἱ πατάται εἶναι φυτόν αὐτόχθον τῆς Χιλῆς, μετεκομισθὴ δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς καὶ ἡ φραγκοσκία, ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν.

Κατὰ τὸν 17^{ον} αἰῶνα μ. Χριστὸν αἱ πατάται ἦσαν πολὺ σπάνιαι ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ 1662 ἐπιτροπὴ τῆς βασιλικῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀγγλίᾳ προέτρεψε πάντα τὰ μέλη αὐτῆς, τὰ ἔχοντα γαίτας, νὰ φυτεύωσι πατάτας καὶ νὰ παροτρύνωσι τοὺς φίλους των νὰ πράξωσι τὸ αὐτό, διὰ νὰ ἀνακουφίσωσιν οὕτω τοὺς πάσχοντας ὑπὸ τῆς σιτοδείας.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπεκράτησε πρῶτησις ὅτι αἱ πατάται ἦσαν δηλητηριώδεις καὶ ἐπομένως ἐπικινδύνοι πρὸς τροφήν.

Τὸ 1738 ὁ πρῶτος ἀγρός, ὅστις ἐφυτεύθη με πατάτας ἦτο εἰς τὰς χθαμαλὰς γαίτας τῆς Σκωτίας. Ἡ καλλιέργεια αὐτῶν εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν Βεγγάλην, τὴν Κίναν καὶ τὴν Αὐστραλίαν εἰσήχθη ὑπὸ τῶν Ὀλλανδῶν.

Αἱ πατάται χρυσιμεύουσι κυρίως πρὸς τροφήν, ἔπειτα πρὸς κατασκευὴν ἀμπύλου. Ἐκ τῶν κλώνων τῶν φύλλων τοῦ φυτοῦ ἐξάγεται ναρκωτικόν τι.

Αἱ πατάται προσβάλλοντι ὑπὸ ἀβηνειας τινὸς προερχομένης ἐκ τῆς παρουσίας εἰδους τινος μύκητος ὅστις αὐξάνει τὴν ποσότητα τοῦ ὕδατος καὶ ἐλαττώνει τὴν τοῦ ἀμπύλου, μεταβάλλει δὲ καὶ τὴν ποιότητα αὐτῶν, ὥστε καθίστανται ἀκατάλληλοι πρὸς τροφήν.

—Ὁ διάσημος Καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας ἐν τῷ Κολλεγίῳ τοῦ Πρίνστον ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ μεγάλου Λυκείου τηλεσκοπίου ἐν Καλιφορνίᾳ, ἀπεκρίθη ὅτι δι' αὐτοῦ ἀνεκαλύφθησαν μέχρι ταῦδε 100 ἑκατομύρια ἀστέρων, ἑκαστος τῶν ὁποίων εἶναι ἥλιος μετὰ τὸ πλανητικόν του σύστημα. Τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο κάμνει ὄρατους ἀστέρας, οἱ ὅποιοι διὰ νὰ κατασταθῶν ὄρατοι εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμὸν ἀνάγκη νὰ αὐξήσωσιν κατὰ τὸ μέγεθος 30,000 φορές!

ΜΥΡΤΙΣ.

Δίηγημα του πρώτου αιώτος μ. Χ.

(1^η προηγούμενον φύλλον.)

Οι δύο φίλοι, αφού έτακτοποιήσαν τὰ οικιακά, και έπεμελήθησαν τὰς αίγας, αναχώρησαν και αυτοί εις τήν αγοράν. Είχον όμως άμφοτέροι μεγάλην περιέργειαν νά μάθουν πώς θα άποβή ή άνάκρισις. Διά τούτο, έναντίον τής παραγγελίας του κήρυκος, ο Δημήτριος αναχώρησεν αφού έτακτοποιήθησαν τὰ όπωρικά, και χωθείς εις τό πλήθος, τό όποϊον επήγγαινε νά ακούσῃ τήν άνάκρισιν, εισήλθεν ούτως εις τό πραιτώριον χωρίς νά αναγνωρισθῆ ύπ' ούδενός, ως λαθών μέρος εις τήν συμπλοκήν και βοηθήσας πολλούς τών Ναζωραίων νά διαφυγουν τούς έχθρούς των.

Εις τήν άνάκρισιν φυσικά ύπῆρχε μεγάλη σύγχυσις εις τὰς μαρτυρίας περι τής άρχῆς τής συμπλοκής, πάντες όμως ήσαν σύμφωνοι ότι επρόκειτο περι θρησκευτικού ζητήματος, πολλοί δέ 'Αθηναίοι κατέθεσαν ότι οι Ναζωραίοι αυτοί ήσαν όπαδοί Παύλου τινός, όστις ειχεν εισαγάγει ένα νέον Θεόν εις τὰς 'Αθήνας πρό δέκα περιπίου έτών, άνευ τής άδειάς τής Γερουσίας. Οι 'Ιουδαίοι όμως ήσαν πολύ δριμύτεροι εις τὰς μαρτυρίας των. «Αυτοί οι άθλιοι και βλάσφημοι», ειπον, «ήσαν όπαδοί άποστάτου τινός, όστις ενεφάνη εις τήν 'Ιουδαϊαν και άν και απέθανεν οικτρόν θάνατον κακούργου, οι όπαδοί του διίσχυρίζονται ότι άνέστη εκ νεκρών και έγεινε βασιλεύς του συμπαντος, άρνούμενοι ούτως τήν κυριαρχίαν του Αυτοκράτορος».

Ο διοικητής ήπόρησε τί ειχον νά κάμουν όλα αυτά μέ τόν Αυτοκράτορα, επί τέλους δέ ειπέ: «Μοι φαίνεται, ώ 'Αθηναίοι και 'Ιουδαίοι, ότι δέν εννοείτε τούς νόμους τής Ρώμης, ύφ' ούς κυβερνάται ή έπαρχία αυτή. Έκαστον έθνος έχει τούς θεούς του, όλοι έχουν τό δικαίωμα νά προσκυνούν εκείνους τούς όποιους θέλουν. Σεΐς οι 'Ιουδαίοι έχετε τόν Θεόν σας, τόν 'Ιεχοβά, και τόν προσκυνείτε άκωλύτως. Άρα και οι Ναζωραίοι αυτοί έχουν τό δικαίωμα νά προσκυνούν τόν 'Ιησούν των, άρκεί νά αναγνωρίζουν τόν Αυτοκράτορα ως κεφαλήν του Κράτους.»

—'Αλλά δέν άρκοϋνται εις τούτο, άλλ' ύβρίζουν τούς άλλους θεούς, άποκαλοϋντες αυτούς δαίμονας και είδωλα, και αξιούντες νά επιβάλουν τόν ιδιόν των Θεόν εις όλα τὰ έθνη.»

—'Οχι δά, δέν πιστεύω νά ήναι τόσον άλαζόνες», ειπεν ο διοικητής μειδιών, βαρυνθείς τήν συζήτησιν και θέλων νά συμβιάσῃ τήν ύπόθε-

σιν. Τινές όμως τών Χριστιανών, και μάλιστα ο κήρυξ, ανέπτυξαν τότε τήν ύπεροχήν του Θεού των ύπέρ πάντας τούς θεούς τής γῆς, και οι 'Ιουδαίοι ήρχισαν πάλιν νά θορυβούν. Τότε ο διοικητής διεταξεν όλους νά σιωπήσουν, και αφού τούς επέπληξεν όλους άυστηρώς, τούς απέλυσε μέ τήν διαβεβαίωσιν ότι άν διαταράξουν πάλιν τήν δημοσίαν τάξιν, θα τούς τιμωρήσῃ όλος βαρύτατα. Ούτω διελύθη τό πλήθος, των μέν Χριστιανών επαινούντων τήν άνεξιθρησκείαν, του διοικητού, των δέ 'Ιουδαίων γογγυζόντων έναντίον του, διότι έδιδεν ενθάρρυνσιν εις τήν νέαν ταύτην αίρεσιν.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

'Η Ξανθίππη επανήλθεν εκ Κορίνθου άπρακτος και κουρασμένη* τής έφαινετο, ειπεν, ώσαν οι θεοί πάντες ήσαν έναντίοι εις τό πράγμα τούτο, 'Ο Κλεομένης μόνος ήτο εν' τῇ οικίᾳ όταν αυτή επέστρεψε και τήν έβοήθησε νά καταβιάσῃ τὰ όλίγα πράγματα, άτινα έφερε μαζί της εκ Κορίνθου, εκείνη δέ εισήλθεν εις τήν οικίαν άμέσως. 'Αλλ' αίφνης έρρηξε κραυγήν φρίκης, όταν ειδε τὰ άγάλματα των θεών έστραμμένα πρό τόν τοίχον. 'Ο Κλεομένης, όστις ξεφόρτωνε τήν ήμίονον, έδραμε νά ιδῇ τί τρέχει.

— Ποίος, ποίος έτόλμησε νά καμῃ τούτο; έτραύλισεν ή Ξανθίππη, βραχνῇ εκ του φόβου και τής συγκινήσεως.

'Ο Κλεομένης έδίστασε, διότι δέν ήξευρεν άν ο Δημήτριος θα ήθελε νά φανερώσῃ εις αυτήν άμέσως τήν άλλαγῆν των φρονημάτων του. Τέλος δέ ειπέ: «Ξανθίππη μου, ή μήτηρ μου, δέν έπίστευεν αυτούς τούς θεούς!»

—'Η μήτηρ σου! και ποίος σοι τό ειπεν αυτό; ήρώτησεν εκείνη αποτόμως. «Μήπως μέ ήκολούθησας κρυφίως εις τήν Κορίνθον; και εκεί έσταμάτησε, διότι δέν του ειχεν ειπέ ότι δέν ύπῆγεν εις Κορίνθον χάριν τής Μύρτιδος μόνον.

—'Οχι, άλλ' έμαθα νά αναγινώσκω και τό χειρόγραφον εκείνο ήτο διδασχῇ περι του Θεού των χριστιανών, ειπεν ο Κλεομένης.

—Και οι θεοί ώργίσθησαν και διά τούτο έστρεψαν τό πρόσωπόν των από ένα ο όποίος έτόλμησε νά αναγνώσῃ τοιαύτας βλασφημίας!». ειπεν ή Ξανθίππη.

'Ο Κλεομένης δέν ήδύνατο νά γελάσῃ. — «'Οχι δά, καλή μου Ξανθίππη, έγώ τούς έγύρισα έτσι, διά νά ιδω άν ήμπόρουν πάλιν νά γυρίσουν μόνοι των!»

'Η Ξανθίππη από τήν ταραχήν της δέν ήξευρε πώς νά άπαντήσῃ, και άπεσύρθη εις τόν

κοιτώνά της. Όταν δὲ ἐπέστρεψεν ὁ Δημήτριος τὸν ἐπέπληξεν αὐστηρῶς, διότι δὲν εἶχε προσέξει τὸν Κλεομένην, ὥστε νὰ μὴ κάμῃ τοιαῦτα βλάσφημα πράγματα κατὰ τῶν θεῶν.

— Ἀπεναντίας μάλιστα, ἐγὼ τοὺς ἐγύρισα, ἀπεκρίθη ὁ Δημήτριος, μὲ θάρρος.

— Σὺ! ἡ Ξανθίππη ἤδη ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ὀδύρεται, καὶ συγχρόνως νὰ ἐλέγχῃ δριμύτατα τὴν ἀσέβειαν τοῦ συζύγου της. Ὁ δυστυχὴς Δημήτριος, ὅστις ἡγάπα πολὺ τὴν σύζυγόν του, δυσκόλως συνεκράτησε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξῃ ἀμέσως νὰ θυμιάσῃ εἰς τοὺς θεοὺς, διὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ. Ἡ σταθερά του ὁμῶς πεποιθήσις εἰς τὸν νέον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐνίσχυσεν, ὥστε νὰ μὴ κάμῃ τοιαύτην ὀπισθοδρομίαν.

Ἐπὶ τέλους ἐσυμβιβάσθη κάπως ἡ ὑπόθεσις. Ὁ Δημήτριος συγκατένευσε νὰ μένουν τὰ ἀγάλματα εἰς τὴν συνήθη θέσιν των, ἀλλ' ὤφειλεν ἀπ' ἐτέρου ἡ Ξανθίππη νὰ μὴ τὰ προσκυνῇ ἐπι παρουσίᾳ του, νὰ ἀφήσῃ δὲ καὶ αὐτὸν ἐλευθερον νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν ἰδικὸν τοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' ἦτο φανερόν ὅτι μὲ τοιαύτην κατάστασιν δὲν θὰ ὑπῆρχε πλέον εἰρήνη καὶ εὐχαριστήσις εἰς τὴν μικρὰν ταύτην οἰκογένειαν. Ἡ Ξανθίππη ἐξηκολούθει νὰ κάμῃ τὰς συνήθεις της καθημερινᾶς ἐργασίας, ἀλλ' οὐχὶ μὲ τὴν προτέραν της εὐθυμίαν. Ἐφαίνετο διαρκῶς λυπημένη καὶ σιωπηλή, ὡσεὶ ἐπερίμενε κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐκείθῃ καρπία μεγάλη συμφορὰ εἰς αὐτοὺς, ἕνεκα τῆς ἀσεβείας τοῦ συζύγου της. Ὁ Δημήτριος ἀπ' ἐτέρου ἤδη ἐζήτησε εἶπερ ποτε νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν σύζυγόν του: τῆς ἔφερε καθ' ἐκάστην κατὰ τι ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, καὶ αὐτὴ τὸ ἐδέχετο πάντοτε εὐμενῶς ἀλλ' εὐκόλως ἔβλεπε τις ὅτι μία σπονδὴ ἐκ μέρους τοῦ Δημητρίου πρὸς τὸ ἀγαλμα τῆς Δήμητρος ἢ τοῦ Πανός, θὰ τὴν εὐχαρίστει ὑπὲρ πᾶν ἄλλο.

Καὶ οὕτως αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ἐβδομάδες παρήρχοντο, ὁ Κλεομένης συνάδευε καθ' ἐκάστην τὸν Δημήτριον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἀμφότεροι ἠκροάζοντο ἐπὶ ὀλίγην ὥραν περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ κήρυγμα παρὰ τὴν Πύλνν τῆς ἀγορᾶς.

Οἱ Ἰουδαῖοι δὲν εἶχον φανῆ πολὺ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συμπλοκῆς, ἕως ὅτου μίαν πρωίαν, προσῆλθον ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἐτοποθετήθησαν οὕτω πως, ὥστε ὁ Δημήτριος ἐνόησεν ὅτι ἐπρόκειτο πάλιν νὰ κάμουν ταραχὴν.

Ἄκολουθεῖ.

— Ὁ ἄχρεῖος ἄνθρωπος, ὁ κακίτερος ἄνθρωπος περιπατεῖ μὲ στόμα δυστραμμένον. (Παροιμίων ε'. 12.)

ΟΙ ΤΣΑΦΟΙ ΤΩΝ ΤΣΑΡΩΝ.

Οἱ Τσάροι, ἦτοι αὐτοκράτορες τῆς Ῥωσσίας, στέφονται εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Ἀναλήψεως ἐν Μόσχᾳ, ἀλλὰ βαπτίζονται καὶ νυμφεύονται εἰς ἄλλον ναὸν, τὸν τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ. Ὁ ναὸς οὗτος εἶναι κτίριον μικρόν, ἀλλ' ἔχει ἐννέα χρυσοὺς κουμπέδες, ἡ πρώτη Ῥωσικὴ ἐκκλησία εἶχε μόνον ἓνα κουμπέν, ἀλλὰ μὲ τὸν καιρὸν ὁ κουμπὲς ἔλαβε δογματικὴν σημασίαν. Δύο κουμπέδες ἐπετίθετο ὅτι παρίστανον τὴν *Χεῖραν* καὶ τὴν *Ἄνδρῶπινον φύσιν* τοῦ *Χριστοῦ*—τρῖς τὴν *Τριάδα*—πέντε τὸν *Σωτῆρα* καὶ τέσσαρες τοὺς *τέσσαρα εὐαγγελιστάς*—ἐπτά τὰ *μυστήρια*—ἐννέα τὰς οὐρανόους τάξεις, δεκατρῖς τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς 12 ἀποστόλους του! Τινὲς τῶν ἐκκλησιῶν εἶχον ἕως 30 κουμπέδες—ἀπαντες δὲ ἐκέντητο δογματικὴν σημασίαν.

Ὅταν τὸ Πατριαρχεῖον ἰδρύθη ἐν Μόσχᾳ τὸ 1589 ὁ ἀριθμὸς τῶν κουμπέδων ἐορίσθη διὰ νόμου εἰς πέντε, ὡς ὁ ὀρθόδοξος ἀριθμὸς. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τοὺς ἤδη ὑπάρχοντα ἐπετρέπη νὰ μένωσιν ὅπως εἶχον.

Ἡ εἰσοδος εἰς τὴν ἐκκλησίαν γίνεται διὰ κλίμακος σκεπαστῆς, ἀμούσης εἰς τὸν κύριον κύρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι δύο εἰκόνες—μία ἡ τοῦ *Αὐρωτοῦ* καὶ ἡ ἄλλη ἡ τοῦ *Διαβόλου*. Ἡ πάροδος ἡ φέρουσα πρὸς τὴν Μητροπολιν φέρει ἑσῶθεν τοιχογραφίας διασημῶν ἐθνικῶν συγγραφέων, ὡς λ. χ. τοῦ *Ὀμήρου*, τοῦ *Θουκυδίδου*, τοῦ *Πλάτωνος* καὶ τοῦ *Πυθαγόρου*. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐξ ἀγάλτου καὶ ἰάσπιδος, κρέμνται δὲ ἀπὸ τῆς ὀροφῆς διὰ χρυσοῦν ἀλύσεων πολλὰι λυχνίαι φέρονσαι μαργαρίτας.

Ἐκτὸς τούτων εἶναι ἐκτεθειμένοι δύο περίφημοι εἰκόνες—μία τοῦ *Σωτῆρος*, ἡ δ' ἄλλη τῆς *Παρθένου τοῦ Δόνου*, ἣτις ἐφέρετο ὡς σημαῖα ὑπὸ τοῦ *Δημητρίου* κατὰ τὴν περίφημον μάχην τοῦ *Καλιφόβου* τὸ 1380, διὰν οἱ Ῥῶσοι ἀπέρριψαν τὸν ζυγὸν τῶν *Μογγόλων*, καὶ ἐστάθησαν ἐν νέον νικηταὶ τὸ 1591, ὅταν ὁ *Βόρις Γκοδουνόφ*, ἐπολέμησε κατὰ τοῦ *Χάνου* τῆς *Κριμαίας* ὑπὸ τὰ τείχη τῆς *Μόσχας*.

Οἱ Γάλλοι ἐξέλαβον τὴν εἰκόνα ταύτην ὡς κεχρυσωμένον χαλκὸν καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὴν ἐπῆραν ἠνοιξαν μόνον τὸ χρυσοῦν κλαίσιον (κορτζιαν), ἀλλ' ἡ *Παρθένος* λέγεται ὅτι ἐκτόπησεν αὐτοὺς μὲ τύφλασιν καὶ διὰ τοῦτο ἠπατήθησαν. Τὸ συντετριμμένον κλαίσιον δεικνύται σήμερον πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ θαύματος, ὅπερ

διεφύλαξεν επίσης και τον χρυσόν σταυρόν, τοῦ
μεσαίου κομπιέ!

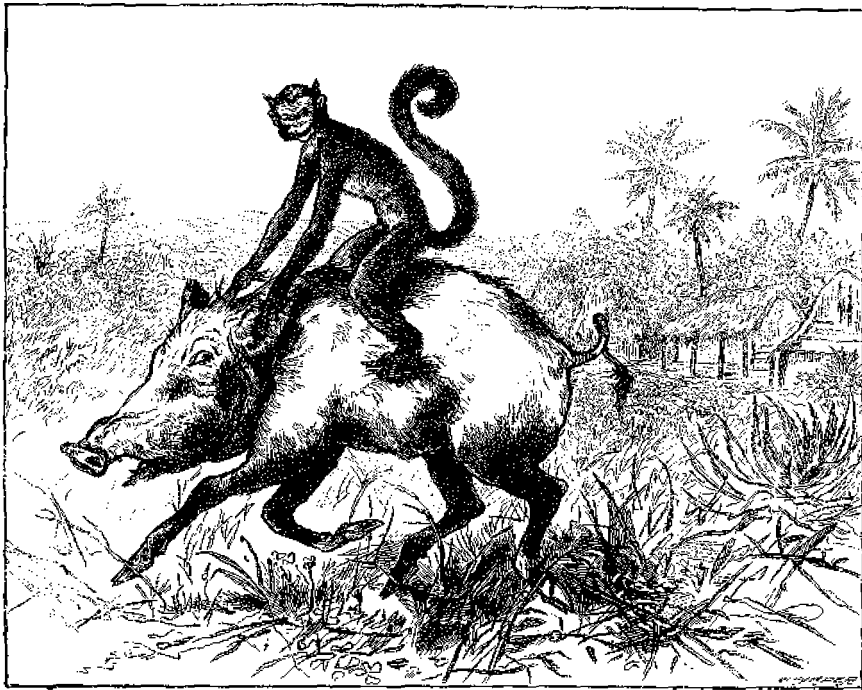
Ἀκολουθεῖ.

Ο ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΠΠΕΥΣ ΤΟΥ.

Μία φορά και ένα καιρό μία μαιμού εσημφώ-
νιδε με ένα αγριόχοιρον υπό τους ξηξ ὄρους:
Ἡ μαιμού να ἀναβαίτηρ εις μίαν μιλίαν και να
ρίπη κάτω εις τὸν χοίρον 10 μύλα κάθε φοράν,
ὁ δὲ χοίρος να ἀφίτηρ τὴν μαιμού να τὸν καββα-
λικεύη και να τὸν περιφέρη ἐπὶ μίαν ὥραν εις ἓν
ἀνοικτὸν μέρος.

γεμάτη με χονδρά σκάγια, και ἀλοήμονον ἂν με
εἶτηρ ἐπάνω στὴ μιλιά του να σοῦ ῥίπω μύλα,
θα μ' ἀφήση στὸ τόπο! Προχθες τὸ βράδυ, τὸν
ἤκουσα να φοβερίζη τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου και
να τοὺς δείχνη τὴν καρμπίνα και να τοὺς λέγη
πὼς θα γεμίση τὴν ῥάχη του με σκάγια και ἡ
καρδιά μου ἐχτύπη σαν τοῦ λαγοῦ! Ὅλα αὐτὰ
δὲν τὰ βάζεις εις λογαριασμὸν παρὰ μόνον θανά-
ζεις γιὰ τὰ αὐτὰ σου και τὴν πλευρά σου!

—Σ αὐτὸ ἔχεις δίκαιον—εἶπεν ὁ χοίρος—ἀλλὰ
μήπως ἐγὼ δὲν τρέχω τὸν ἴδιον κίνδυνον και με-
γαλειτερον, διότι τὸ δικό σου τὸ πετοῖ δὲν ἀξίζει
τίποτε, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι νοστιμεύονται τὸ κρέας
μου και με κυνηγοῦν ἀκόμη και με λαγωνικά. Λοι-
πὸν καλὴ μου φίλη μου, ἀρετὰ εἰπαίξαμεν αὐτὸ
τὸ παιγνίδι με τοῦ γέρου Γεώργη τὰ μύλα, και

Ὁ ἀγριόχοιρος και ὁ ἱππεύς του.

Και τὴν πρώτην ἡμέραν τὸ παιγνίδι ἐπῆγε
πολύ καλά, ὅσον ὁμῶς ἀπερνοῦσαν αἱ ἡμέραι,
τόσον ὁ χοίρος δυσπρεστεῖτο με τὴν συμφωνίαν,
διότι ἡ μαιμού τοῦ τραβοῦσε τ' αὐτὰ του παλὰ
ἀντατά, και καθὼς εἰσεύρουν τὰ μικρὰ παιδιὰ,
τὸ τράβηγμα τῶν αὐτιῶν δὲν εἶναι εὐχάριστον!

Τέλος πάντων μίαν ἡμέραν ὁ χοίρος ἀφοῦ ἔφαγε
τὰ μύλα του, λέγει εις τὴν μαιμού, ἔξυρεις ὅτι
σήμερον δὲν θα σ' ἀφήσω να με καββαλικεύσης;
διότι κοντεύεις να μοῦ ξεριζώσης και τὰ δύο μου
αὐτὰ! Ἀναβαίνεις στὴ ῥάχη μου και ἀντὶ να
κάθασαι σαν ἄνθρωπος, χοροπηδᾷς και νομίζεις
ὅτι ὁ ἄλλος δὲν ἔχει ψυχή! Ἐπειτα μπιγεις τὰ
ἄντρια σου στὸ κρέας μου και με θανατώνεις ἀπὸ
τὸν πόνο!

—Ἀπὸ τέτοιαις κουβέντες εἶμαι χορτάτη, ἀπε-
κρίθη γελῶσα ἡ μαιμού. Ὁμιλεῖς γιὰ τ' αὐτὰ σου
και τὴν πλευρά σου και τοὺς πόνους σου, ἀλλὰ
ἠσχυρονεῖς τὰ γλυκὰ μύλα ποῦ τρώγεις και πό-
σον ἐγὼ κινδυνεύω να χάσω τὴν ζωὴ μου. Ἐάν
ποτε ὁ γέρω Γεώργης μᾶς καταλάβη, ἔξερεις τί
τρομερὸς ἄνθρωπος εἶναι; Ἐχει μὴ καρμπίνα

ἢς διαλύσωμεν τὴν συμφωνίαν. Ἐγὼ τοῦλάχιστον
προτιμῶ να τρώω ῥίζας και να ἦμαι ἄσυχος,
παρὰ μύλα και να ἔχω ἓνα διαβολὸ ἐπάνω στὴ
ῥάχη μου να χοροπηδᾷ και να μοῦ τραβᾷ τ' αὐ-
τὰ, και ἄλλον με τὴν καρμπίνα να παραφυλάγη
να με σκοτώση, καλὴ μου μαιμού. Τέτοιο φαγνίον
ἂς λείψη! Ἐχε ὑγειαν!

(Ὁλυμπιάς).

ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑΣΥ ΤΩΝ ΕΙΔΑΘΟΟΛΑΤΡΩΝ.

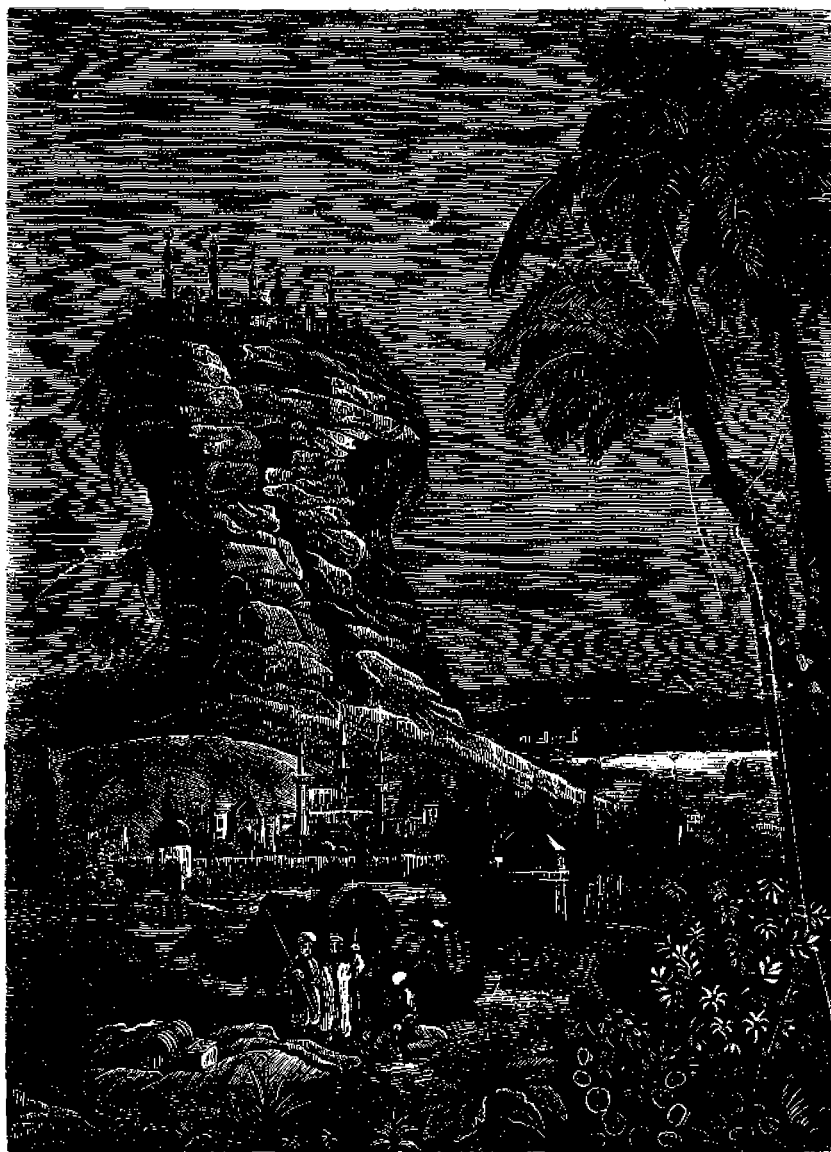
—Εἰς τὰς Ἰνδίας ἐργάζονται ἤδη διὰ τῶν Ἱε-
ραποστολῶν των 26 κλάδοι τῆς Διαμαρτυρομένης
ἐκκλησίας, ὑπάρχουσι δ' ἐν ἐνεργείᾳ ὑπὲρ τὰς
14 θεολογικὰς σχολὰς, εἰς ἃς φοιτᾷσι περὶ τοὺς
300 φοιτηταί, προωρισμένοι δι' Ἱερουσλήνας.

Τὸ δὲ σημαντικώτατον πάντων εἶναι ὅτι οἱ ἱε-
ρεῖς τοῦ Βουδα ἀπὸ 244,000 κατῆλθον εἰς 50,000!

— Ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐργάζονται ἤδη 12 Ἀγγλικάι,
10 Ἀμερικανικάι καὶ 13 ἄλλαι Εὐρωπαϊκάι ἱε-
ραποστολαὶ διὰ 700 χειροτονημένων ἱεροκλήρων
ἁλλοδαπῶν καὶ 7,000 ἰθαγενῶν. Ἐπολογίζεται

σκληρότητας, καὶ ἀπόμνη κατὰ τὸ 1857, δύο χι-
λιάδες ἐντόπιοι χριστιανοὶ ἐθανατώθησαν χάριν
τῆς πίστεως αὐτῶν. Ἦδη μόνον ἡ Ἀγγλικὴ Ἐκ-
κλησία ἀριθμεῖ περὶ τοὺς 270,000 πρόσωπα με-
ταξὺ τῶν ὁπαδῶν αὐτῆς.

Πρὸ 65 ἐτῶν οὐδὲ εἰς ἕξ ὄλων τῶν κατοίκων

Φρούριον καὶ Τζαμί τῆς Σαμπερέμειδος.

δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσπασθέντων τὸν χριστι-
ανισμὸν ἀνέρχεται ἤδη εἰς 800,000 περίπου.

— Ἡ νῆσος Μαγαδάσκαος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ
παρόντος αἰῶνος ἐκατοικεῖτο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ
σκληροῦς εἰδωλολάτρης. Οἱ πρῶτοι προσήλυτοι
εἰς τὸν χριστιανισμὸν ὑπέστησαν φοβερωτάτας

τῆς νῆσου ἠδύνατο ἡ ἀναγνώσκη καὶ νὰ γρά-
ψη, ἤδη ὑπὲρ τὰς 800,000 δύνανται νὰ πράτ-
τωσιν ἀμφότερον, 4000 δὲ νέοι ἐχειροτονήθησαν
ἱεροκλήρους.

Εἰς τὰς Φιλικὰς νῆσους πρὸ 60τίας οὐδὲ εἰς
τῶν κατοίκων ἦτο χριστιανός, ἤδη ὑπάρχουσιν περὶ

τὰ 30,000, μέλη κοινωιά, συνεισφέροντα πρὸς θρησκευτικούς σκοπούς.

Εἰς τὰς Νέας Ἐβρίδας (νήσους) πρὸ πεντηκονταετίας δὲν ὑπῆρχεν εἰς χριστιανός, ἤδη δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἰς εἰδωλολάτρης!

Εἰς τὰς Φιγίας νήσους πρὸ 50 ἐτῶν δὲν ὑπῆρχεν ἱεραπόστολος, οἱ δὲ κάτοικοι ἦσαν σκληροὶ ἀνθρωποφάγοι. Τὸ 1870 ἐκ τῶν 120,000 κατοίκων τῆς αἰ 102,000 ἦσαν τακτικοὶ προσκυνήται χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

— Αἱ Σαδουικαὶ νῆσοι τὸ 1820 ἐκατοικοῦντο ἀπὸ γυμνοῦς, ἀπεκτηνωμένους, βαρβάρους, κατοικοῦντας εἰς τρώγλας καὶ τρώγοντας ὡμῶν κρέας καὶ κάρνυτας ἀνθρωποθυσίας, τὸ 1870 ὀλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῶν εἶχεν ἐχριστιανισθῆ, καὶ τώρα εἶναι ἔθνος συνταγματικὸν μὲ στρατὸν καὶ ναυτικόν, μὲ σύστημα ἐκπαιδευτικὸν ἐξαίρετον καὶ μὲ ἐκκλησίαν, εἰς τὰς ὁποίας τακτικῶς κηρύττεται τὸ Εὐαγγέλιον! Ἐὐεχαριστοτάτον δὲ πάντων, εἶναι ὅτι ἀποστάλων κατ' ἔτος ἱεραποστόλους εἰς ἄλλας νήσους τοῦ Εἰρηρικοῦ Ὠκεανοῦ νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας αὐτό.

— Ἡ Μικροννησία εἶδε ὃν πρῶτον ἱεραπόστολον πρὸ 25 ἐτῶν, ἤδη ὑπάρχουν ἐκεῖ 47 αὐτοσυντήρητοι ἐκκλησίαι, καὶ ἐξ τὰς 5000 κοινωιά μέλη.

— Ἡ βασίλισσα μῆς τῶν νήσων τῆς Νοτίου θαλάσσης Πομάρη ἀφθάνει ἐβδομηκοντούτης. Κατὰ τὴν γέννησίν ης ἀπεβιάσθησαν εἰς τὴν νήσον τῆς οἱ πρῶτ. ἱεραπόστολοι. Κατὰ τὸν θάνατόν τῆς 300,000 τῶν κατοίκων τῆς εἶχον ἐναγκαλισθῆ τὸν χριστιανισμόν.

Μόλις πρὸ 70 ἔτη εἰσῆλθη ὁ χριστιανισμὸς εἰς τὴν Πολυννησον. Ἦδη ὑπάρχουν ὑπὲρ τὰς 750,000 χριστιανῶν.

ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ.

Ταῦτα εἶναι ἑξῆς:

1) Ὁ Βραχμάνος, ἥτοι ἡ θρησκεία τῶν Βραχμάνων, ἢ τῶν ὀποίων εἶναι ὁ Βράμας, τὰ δὲ εἰδικὰ αὐτοῦ χαρακτηριστικὰ αἰ κοινωιακαὶ τάξεις, ἡ βροκτορία ὁ γάμος τῶν παιδιῶν, καὶ ἡ συζύβουσια.

Ὁ Βραχμάνος διδάσκει ὅτι ὁ Βράμας ἐδημιούργησε τὰς τρεῖς τάξεις ἀνθρώπων 1) τοὺς Βραχμάνους ἢ ἱερεῖς 2) τοὺς Καπατρογιάς, ἢ ἱερεῖς 3) τοὺς Βεκίνοὺς ἢ νεωργούς καὶ 4) τοὺς Σούδρας ἢ τεχνίτας καὶ ὑπηρέτας. Εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς μίαν τῶν τάξεων ταῦτα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τρώγωσιν ἢ νὰ πίνωσιν ἢ νὰ ἔχωσιν

ταὶ εἰς ἐπιγαμίαι, μὲ ἄλλους ἀνήκοντας εἰς κατωτέραν τάξιν, οἱ δὲ τῆς κατωτέρας δὲν δύνανται ποτὲ νὰ ἀνέλθωσιν εἰς ἀνωτέραν! Ὡστε ἡ κοινωία εἰς τὰς Ἰνδίας εἶναι ἐντελῶς χωρισμένη εἰς τὰς τέσσαρας ταύτας τάξεις. Οἱ σιδηρόδρομοι ὁμοῦ καὶ τὰ ἀτμόπλοια συνήργησαν πολὺ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν τάξεων τούτων.

Προσέτι ὁ Βραχμανισμὸς διδάσκει ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν ἐλπίδα νὰ ὑπάγωσιν ποτὲ εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐὰν ὁμοῦ ἦναι καλαὶ εἰς τοὺς συζύγους τῶν, δύνανται νὰ γεννηθῶσιν ἐκ νέου ὡς ἄνδρες. Ὅθεν αἱ θυγατέρες, βταν γεννῶνται, θεωροῦνται ὡς δυστύχημα εἰς τὴν οικογένειαν καὶ συχνάκις στραγαλιζόνται ἢ ἄλλως πως φονεύονται εὐθὺς ἀφ' οὗ γεννηθῶσι. Τὴν συνήθειαν ταύτην ὁμοῦ οἱ Ἄγγλοι ἐμπόδισαν διὰ νόμου.

Ἐτι ὁ Βραχμανισμὸς διδάσκει, ὅτι τὰ μικρὰ κοράσια πρέπει νὰ ἔργωνται εἰς γάμον, ἀπὸ τοῦ πέμπτου μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν! Εὐθὺς δ' ἀφ' οὗ τελεσθῆ ὁ γάμος, τὸ κοράσιον μεταβαίνει καὶ ζῆ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀνδρὸς τῆς καὶ τὴν μεταχειρίζονται ὡς δούλην. Ἐὰν δὲ ὁ σύζυγός τῆς ἀποθάνῃ, αὐτὴ πρέπει νὰ μὲν χήρα ὄλην τὴν ζωὴν τῆς! Εἰς τὴν συνήθειαν ταύτην ὀρεῖται ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν 20 εκατομμ. τοιούτων χηρῶν, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἤδη καθ' ὄλην τὴν χώραν, ἐκ τούτων δὲ αἰ 77 χιλιάδες εἶναι κατώτεροι τῶν 10 ἐτῶν!

Ὁ Βραχμανισμὸς διδάσκει προσέτι, τὴν συζυγοθυσίαν, τὴν θυσίαν δηλονότι τῆς συζύγου ἢ τῶν συζύγων τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ θυσία αὕτη ἦτο ἰκουσία! αὕτη δηλ. ἡ χήρα τοῦ ἀποθανόντος ἰκουσίως ἀπήρχετο εἰς τὴν πυρὰν καὶ συνεκαίετο μὲ τὸ σῶμα τοῦ συζύγου τῆς, διότι εἰς τὰς Ἰνδίας οἱ νεκροὶ ἀντὶ νὰ ταφῶσιν καίονται. Καὶ ἡ συνήθεια αὕτη κατεστάλη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων.

Ὁ Βραχμανισμὸς ἀριθμεῖ περὶ τὰ 175 εκατ. ψυχῶν, κατοικοῦν δὲ κυρίως εἰς τὰς Ἰνδίας. Τὸ θρησκεῦμα τοῦτο ἔχει τὰς ἱεράς Βίβλους του, τὰς καλουμένας Βέδας, τέσσαρας τὸν ἀριθμόν 1) τὴν Βιγ Βέδα, ἥτοι Ἄμνολόγιον 2) τὴν Σαμὰ Βέδα, ἢ γουν Βίβλον τῶν τροπαρίων 3) τὴν Γζαγούρ Βέδα, ἢ Ἱεροτελεστίαν καὶ 4) τὴν Ἀθουάσκαν Βέδα, ἥτοι Μαγικήν.

2) Ὁ Βουδισμὸς, ἢ ἡ θρησκεία τοῦ Βούδα ἢ Γουατάμα. Ὁ Βούδας ἦτο υἱὸς βασιλέως τινὸς Ἰνδοῦ, ὅστις ἐζῆσε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ προφήτου Δανιὴλ, ἥτοι περὶ τὸ 500 π. χ. Οὗτος ἀηδιάσας τὰς ἡδονὰς τοῦ κόσμου, ἐγένετο ἀσκητῆς ἐπὶ 6 ἔτη, ζῶν εἰς σπήλαια καὶ τρύπας τῆς γῆς. Κατόπιν ἐπὶ 40 ἔτη ἐδίδαξε τὴν θρη-

σκείαν τὴν ὅποιαν εἶχε σχηματίσει κατὰ τὰ 6 ἔτη τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς του.

Ὁ Βουδισμὸς διδάσκει ὅτι **δλα** τὰ πράγματα ἤλθον εἰς ὑπαρξίν ἀνευ δημιουργοῦ. Ὅτι πᾶσα ζωὴ εἶναι ἰερά, ὅθεν δὲν πρέπει τις νὰ φονεύῃ ζῶον οἰονδήποτε ἢ νὰ τρώῃ τὴν σάρκα του. Τὸ θρησκείμα τοῦτο σκοπεῖ τρία τινὰ τὴν *ἠθικὴν*, τὸν *ἀσκητικόν* καὶ τὴν *Νιρβάναν*, ἥτοι τὸν αἰῶνιόν *ἔργον* ἔργον, διδάσκει δὲ ὅτι πᾶν πράγμα, ἔτι καὶ ἔντομον, δύναται νὰ γείνη Βούδας! ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου γεννᾷται ἐκ νέου ὑπὸ μορφὴν ζῶον τινός, ἡ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ, εἰσέρχεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ βυθίζεται εἰς αἰῶνιον ὕπνον! Εἰς αἰωνίαν ἀπώλειαν αὐτογνωσίας!

Τὸ θρησκείμα τοῦτο περιέχει **400,000,000** περίπου ὁπαδῶν! εἶναι δὲ ἐξηπλωμένοι εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν Σιάμην, τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν.

Ἡ ἱερά Βίβλος τοῦ Βουδισμού καλεῖται *Τριπिताκά*, ἥτοι *Τρία κοφίνια*. Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ *Βινάυα* ἡ *ἠθικότης*, τὸ δεύτερον ἡ *Σάντρα* ἡ ἡ βίβλος τῶν *Λόγων*, καὶ ἡ τρίτη ἡ *Ἀβδιχάρμα* ἡ *Φιλοσοφία*.

3) Ὁ *Κομφουκισμός*, ὅστις διδάσκει ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἐννοοῦμεν τοὺς Θεοὺς, τὸ καλλίστον δι' ἡμᾶς πρᾶγμα εἶναι νὰ μὴ ἔχωμεν νὰ κάμωμεν τίποτε μὲ αὐτούς, νὰ προσπαθῶμεν δὲ νὰ ἐπιωφεληθῶμεθα ὅσον ὁἷον τε πλείοτερον ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου, διότι οὐδὲν ἐκτὸς τούτου γνωρίζομεν καὶ ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν ψυχὴν. Αἱ διδασκαλίαι τοῦ θρησκείματος τοῦτου ἀφορῶσι κυρίως εἰς τὰ πράγματα τῆς παρούσης ζωῆς. Ὁ χρυσοῦς κανὼν αὐτῆς εἶναι, «Ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ σοῦ κάμωσιν ἄλλοι, μὴ τὸ κάμῃς καὶ σὺ εἰς αὐτούς.» Ἰδίως δὲ καταβάλλει πολλὴν φροντίδα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν νέων, τὸν σεβασμὸν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὸν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους.

Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ θρησκείματος τοῦτου κατοικοῦν κυρίως εἰς τὴν Κίναν. Τὰ τέσσαρα Βιβλία, τὰ ὁποῖα ἔγραψεν ὁ θεμελιωτὴς τοῦ θρησκείματος τοῦτου Κομφούκιος, καὶ οἱ πέντε Κλασικοί, εἶναι τὰ μόνον βιβλία διδασκόμενα βιβλία εἰς δλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους.

Ἀκολουθεῖ.

Σαχάρα. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσα ἰδέα ὅτι ἡ Σαχάρα ἦτο ἕκτασις μεγάλη κατωτέρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης κεκαλυμμένη ἀπὸ ἄμμον καὶ ἐντελῶς ἔρημος βλαστήσεως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν νεωτέρων περιηγήσεων ἀνυπόστατος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὀλίγα μόνον μέρη αὐτῆς εἶναι κατώτερα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ὁ μέσος δὲ ὅρος τοῦ ὕψους τῆς εἶναι

1500 ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐπομένως ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἀνοίξωσι διώρυγα ἀπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης εἰς αὐτὴν καὶ οὕτω νὰ μεταβάλωσιν αὐτὴν εἰς λίμνην καθίσταται ἀκατόρθωτος.

— **Βιβλία ἐν Γερμανίᾳ.** Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι ἡ μεγίστη παραγωγὸς βιβλίων χώρα ἐν τῷ κόσμῳ. Κατ' αὐτὰς τὸ 1890 ἐξετυπώθησαν καθ' ἑλλην τὴν Γερμανίαν **18,878** συγγράμματα διαφόρου εἶδους καὶ μεγέθους, συμπεριλαμβανομένων ἐννοεῖται φυλλαδίων καὶ διατριβῶν.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὑπερέχει τῶν δημοσιευθέντων ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ὅμοι, διότι κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν μὲν τῇ Ἀμερικῇ ἐδημοσιεύθησαν **4,550**, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ **4,414**, ἐν Γαλλίᾳ **4,000**.

Ἡ Γερμανία ὑπερέχει προσέτι τῶν ἄλλων χωρῶν τοῦ κόσμου καὶ ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῶν δημοσιευομένων βιβλίων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων δὲν εἶναι μυθιστορήματα, ἀλλὰ παιδαγωγικὰ, κατόπιν ἔρχονται τὰ θεολογικὰ, τὰ νομικὰ, τὰ ἱατρικὰ, τὰ περὶ πολιτείας καὶ ἐπιστημῶν.

— Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ Ἀγγλία προσήρτησεν εἰς τὰς Ἰνδικὰς κτήσεις τῆς νέας χώρας ἴσας κατὰ τὸ μέγεθος μὲ ἄλλην τὴν Γερμανίαν, μὲ πληθυσμὸν περὶ τὰ **7,000,000** ψυχῶν.

— Εἰς μέρος τι καλούμενον Βάκο πλησίον τῆς Πετροπόλεως ἀνεκαλύφθησαν πηγαὶ νάφθας ἢ πετρελαίου, αἵτινες ἀναβρῦσαι **50** ἑκατομ. τόνων ἐλαίου κατὰ πᾶν δεκαπενθήμερον! Ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ποσότης ἔχει σχηματίσει ποταμὸν.

— Ἡ νῆσος τοῦ Ἰωάννου Περναντζῆ, ἥτις ἐκατοικήθη ὑπὸ τοῦ διασήμεου Ποδινωῶνος Κρουσῶ, ἤδη εὐρίσκειται εἰς τὴν κατοχὴν ἐνὸς αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ Βαρωνοῦ Δὸν Δόδθ, ὅστις ἐπληγῶθη βαρέως εἰς τὴν μάχην τῆς Σαδόβας, καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ὑπέφερεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πληγῶν του. Ἀναρρώσας ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ παντός τὸν πολιτισμένον κόσμον καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ διέλθῃ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας του μεταξὺ τῶν ἀγρίων. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐξέλεξε τὴν νῆσον τοῦ Κρουσῶ, καὶ ἐκεῖ ἐγκατεστάθη ἔχων περὶ αὐτὸν τοὺς ἀγρίους κατοίκους τῆς νήσου, καὶ τινὰς ναύτας δραπέτας πολεμικῶν πλοίων, μὴ ἔχων συγκοινωνίαν μὲ τὸν ἔξω κόσμον, εἰμὴ ἀπαξ τοῦ ἔτους, ὅτε στέλλει τὴν θαλαμηγόν του εἰς τὸ Βαλπάρζο τῆς Βραζιλίας πρὸς προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος!

ΠΟΙΚΙΛΑ.

—Και αι άρχαιες μουσικοί. Οι μικροί μου αναγνώσται θα ξεπασθούν βεβαίως με τόν τίτλον του παρόντος ανέκδοτου, και όμως στον παράξενον και άν φαίνεται είναι όμως αληθής. Δι άρχαιες αγαπούν πολύ την μουσικήν.

Η μικρά Μαρία έπαίξε μίαν ημέραν εις το πιάνο της ένα από εκείνους τους σκοπούς (ήχους), τους οποίους οι μαύροι της Αμερικής υπεραγαπούν. Αίφνης βλέπει μίαν άσάχνην καταβαλίνουσαν από το νταβάνι άνωθεν της κεφαλής της και κρεμαμένην από το νήμα της.

Η Μαρία ήτο φυσικά δειλή, κατ' έξοχην όμως εροβοείτο τας άρχαιες. "Οθεν, όταν την είδεν έπρόμαξε και έφυγε μακράν από το πιάνο.

Αλλά και η άρχαιη, άμα η Μαρία έπαυσε να παίξη ήρχισε να αναβαίνει πάλιν δια του νήματος προς τα άνω, με τώση ταχύτητάς, ώστε η θεία της δεν έπρόφασε να την θαυατώση, όπως ειχεν άποφασίσει.

—Μή την φονεύσης θεϊτά μου! είπεν η Μαρία, διότι θέλω να πληροφορηθώ άν τώ όντι, άρέσκειται εις την μουσικήν, άν και φοβούμαι πολύ τας άρχαιες. Θα δοκιμάσω πάλιν το πιάνο μετ' όλίγον, διότι τώρα θα είναι τρομασμένη.

Μετά τινος ώρας έκάθισε πάλιν παρά το πιάνο και ήρχισε να παίξη ένα από τους γλυκείς ήχους της, εις δε το άκουσμα της μουσικής η άρχαιη ήρχισε να γίνεται ζωηρά και να περιτρέχη έδώ και εκεί με καταφανή εύχαριστήσιν. Τούτο δε συνέβαιεν επί πολλούς ήμερας, όσάνκις ήκουε τόν είχον του πιάνου. Έκ τούτου δε έσυμπεράναν, ότι πράγματι αι άρχαιες έχουν άσθησιν της μουσικής!

—Παρουσθείς ποτε θ διάσημος φιλόσοφος άγγλος Καρλάουλ εις Συνεδρίον τι επιστημόνων και έρωτηθείς τι έφράνει περί της Δαρουινείου θεωρίας της εξέλιξεως, αναλαβών ύφος σοβαρόν, απεκρίθη: Σεις κύριοι, κάμνετε τόν άνθρωπον όλίγον τι ύψηλότερον του βατράχου, έγω όμως συμφωνώ μετά του Προφητάνακτος Δαβίδ ειπόντος: «Κατέστησας αύτων όλίγον τι κατώτερον των άγγέλων!» Η άπροσδόκητος αίτη όμολογία της πίστωσης του κ. Καρλάουλ εις την Γραφήν έδωκε πέρας εις την συζητήσιν εκείνην!

—Όλιγοφαγία. Υπάρχουν άνθρωποι, οτινες τρώγουσιν ύπερ το δέον, άλλ' υπάρχουν και άλλοι, οι οποιοί τρώγουσιν όλιγώτερον του πρόποντος· τα δε αποτελέσματα της όλιγοφαγίας εινε δυσάρεστα και ουχι σπανίως θανατηφόρα εις τους υποσιππτοντας εις το σφάλμα τούτο. Είς τους πολυφάγους και τους μη τρώγοντας όσον πρέπει εξίσου λέγομεν, τρώγεις τόσοσ όσον πρέπει και είναι ικανόν να όσφή το σώμα σας, διότι το περισσώτερον ή όλιγώτερον τούτου φέρει ασθένειαν. Όλίγη προσοχή, όλίγη εξέταση περί την ποσότητα της τροφής δύναται να καταστήση τινά ικανόν εντός όλίγου να εύρη το άρκετόν ποσόν δι' εαυτόν.

—Μετεωρόλιθοι. Έσχάτως έπεσον εν Ρωσία μέγας μετεωρόλιθος, όστις κατά την πτώσιν του αναρλεχθείς άφινεν έπισθόν του ούραν φωτινήν υπέρλαμπρον. Πρην φάση εις την έπιφανείαν της γής διεσπάγη μετά μεγάλου κρότου εις διάφορα τεμάχια, τα όποια διεσκορπίσθησαν εις διαφόρους τόπους αρκετά άπέχοντα απ' άλλήλων. Έν των τεμαχίων τούτων έχώθη εις την γήν μέχρι δύο ποδών. Όταν εύρέθη ήτο εισέτι θερμόν και είχε μέγεθος κεφαλής παιδίου, κυγίζον περί την μίαν οκάν. Έτερον έπεσον εις μέρος όπου γεωργοί τινες εκαλλέγγον τους άγρούς των. Τόσην δε ταραχήν έπροξένησεν εις τόν άέρα, ώστε και αυτοί και οι έπιοι με τους όπηλους ήροτρίζαν, άνεποδογυρίσθησαν. Το τεμάχιον τούτο έξυγίζεν ύπερ τας 300 οκάδας! και είχε χωθή εις την γήν εις βάθος 20 περίπου ποδών!

Οι αστρονόμοι δεν ήδυνήθησαν εισέτι να άνευρωσι την πηγήν των ασρολίθων. Υποτίθεται όμως ότι εινε σώματα άποκοπέντα άρχικώς από τινος πλανήτου ή ήλιου και διατρέχουσι το άχανές έως ου έλκυσθέντα υπό τινος ούρανιας σφαιρας πέσουν επί της επιφανείας της. Η τριβή ένεκα της ταχύτητος εινε τόσοσ μεγάλη, ώστε φλέγονται και παριστώσιν εις ήμάς τήννύκτα το φαινόμενον των διαττόντων αστέρων.

Γάμος γίγαντος μετά νάνου.

Είς των περιεργωτάτων γάμων έτελέσθη πρό έδοξιάς πανηγυρικώτατα εν Άγγλία. Ο γαμβρός είχεν άνάστημα 6 ποδών άγγλικών ήτοι 1 μέτρου και 83 εκατοστών, ή δε νύμφη 32 δακτύλων ήτοι 81 εκατοστών. Μάρτυρες της νύμφης ήσαν ή Αμερικανίς άοιδός Νίνα, ής το άνάστημα δεν ύπερβαίνει τα 84 εκατοστά και η δεσποινίς Στεονάλλα, η έπιλεγόμενη βασίλισσα του πυρός βόρου έχουσα όχι μεγαλειότερον των 10 λετρών! Του δε γαμβρού μάρτυρες παρίσταντο θ στρατηγός Μιευλήνας μη δυνάμενος να διέλθη άλύγιστος διά θύρας 44 εκατοστών μικρότερον των 8 ποδών, ήτοι 2 μέτρων και 46 εκατοστών και θ στρατηγός Δάλλας άναστήματος όχι πολύ μικρότερου. Την νύμφην εκπράτει εις ανάλογον προς το άνάστημα του γαμβρού ύψος άλλος μάρτυς, θ άνευ δακτύλων *καταμαρμας* Λουμπέρτ, όστις υπέγραψεν έπίσης το πρακτικόν του γάμου κρατών την γραφίδα εις το στόμα του! Πάντα ταύτα τα πρόσωπα άνηκον εις περιόδουστα θλασον γιγάντων και νάνων.

Διανοητική κίνησις εν Ρωσσία.

Κατά την τελευταίαν έπίσημον στατιστικήν το 1888 έδημοσιεύθησιν καθ' όλην την Ρωσσίαν έκτός της Φινλανδίας 7427 έφημερίδες, περιοδικά και συγγράμματα εις 71,395,050 άντίτυπα, εκ τούτων αι 5,318 βιβλίον ήσαν εν τή Ρωσική και 2109 εις άλλας γλώσσας. Έκ των τελευταίων τούτων 1,888,631, άντίτυπα ήσαν εις την Πολωνικήν γλώσσαν, 1004,692 εις την Έβραϊκήν, 514,144 εις την Γερμανικήν, 707,050 εις την Φινικήν και 794850 εις την Αθουανικήν.

Έκ των δημοσιευθέντων εις την ρωσικήν γλώσσαν 720 ήσαν θεολογικά και θρησκευτικά, 150 δια νέους, 60 έκκαίδευτικά, και 46 φιλοσοφικά.

Πόσοι είναι και τί κοστίζουν οι καρδινάλιοι.

Μετά την προαγωγήν των τέως νουνιστών του Πάπα Ροτέλλη και Γρουζεν εις καρδινάλιους, το σώμα των άνωτάτων τούτων κληρικών άποτελείται εκ 64 καρδινάλιων, ών 34 είναι Ιταλοί, 8 Γάλλοι, 6 Αυστριακοί, 4 Ισπανοί, 2 Άγγλοι, 2 Πορτογάλλοι, 1 Πολωνός, 1 Βέλγος, 1 Έσβετός, Αμερικανός 1 εκ Καναδά και 1 εκ Αυστραλίας. Κοτά τα νόμιμα 5 αριθμός των καρδινάλιων πρέπει να εινε πάντοτε 80. Αλλ' ένεκα διαφόρων λόγων από πολλών ετών, και επί Πίου του 9' μέλιστα, ούδέποτε θ αριθμός ούτος εύρέθη συμπληρωμένος.

Οι 34 Ιταλοί καρδινάλιοι κοστίζουν εις το Βατικανόν 200,000 φράγκα κατ' έτος. Οι εντός της Ρώμης μένοντες 23 λαμβάνουσιν 25,000 έκαστος, πλην του καρδινάλιου Ρίσση όστις δεν λαμβάνει τίποτε εκ του Βατικανού, διότι έχει εισόδημα 30,000 φράγκων ως άρχηγός του τάγματος της Μιλίτης. Οι άλλοι Ιταλλοί καρδινάλιοι λαμβάνουσιν εκ του Βατικανού μόνον 10,000 φράγκων διότι άλλαι 15,000 έχουν εισόδημα ως έπισκοποι.

Υστερον άπό τούτοσιν έμπαρτηδόν της χριστιανικής θρησκείας πώς δύναται οι Ιταλοί να έχωσι σέβας εις το έρατείον των ή την χριστιανικήν θρησκείαν; Υπολογίζεται ότι εκ των 30,000,000, Ιταλών τα 20,000 δεν έχουν καμμίαν θρησκείαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τίνος χειρ έξηράνηθ, όταν ήθέλησε να κακοποιήση προφήτην τινά;
2. Ποίος έκαυσε τα είδωλα των Φιλισταιών;
3. Ποία έκλεψε τους θεούς του πατρός της;

Συνδρομή « Παιδικών Διηγημάτων,» 8 κατ' έτος, εν Ελλάδι 40 λεπτ. εν τή Έξωτερική 60 λεπτ.

Έν Αθήναις εκ του Τυπογραφείου των καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ 1891.—2699.